

Guissona adjudica les obres de restauració de la font i els safareigs

GUISSONA.- En la Junta de Govern Local celebrada aquest 9 de gener es va adjudicar l'obra de restauració de les Fonts de la Vila, de la que ja n'informàvem la passada setmana, a l'empresa Construccions Tony Pampalona, que ofereix la realització de l'obra per un import de 71.608,33 euros. El conjunt de la font i els antics safareigs de Guissona es van declarar com Bé Cultural d'Interès Local el 29 de març del 2006. Es troben just a l'entrada del nucli històric de Guissona i molt a prop del parc arqueològic, sent una parada fonamental en qualsevol recorregut turístic pel municipi.

Segons ha explicat el regidor d'Urbanisme, Angel Masanés, el

conjunt es troba en un molt mal

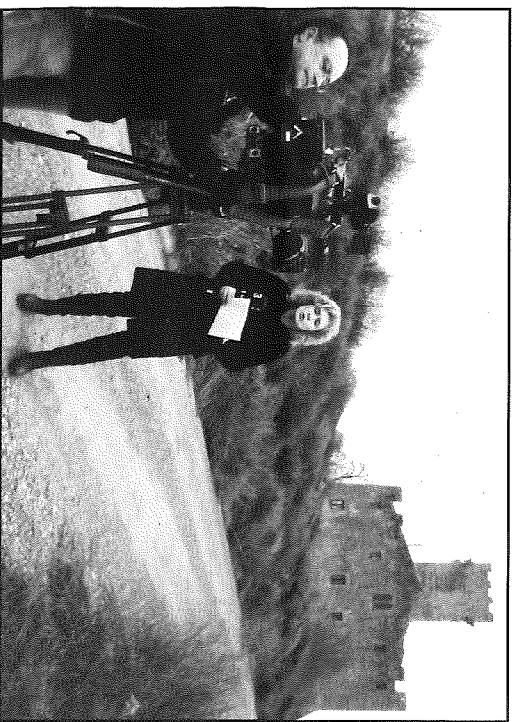
estat de conservació, tant pel desgast dels materials, resultat del pas del temps, com per les deformacions dels murs laterals de pedra afectats pel creixement dels arbres, que han provocat un desplom dels mateixos, que caldrà refer per la inseguretat que comporten en l'actualitat. Es tracta, doncs, de "recuperar l'estabilitat dels dos murs de pedra i de netejar i restaurar tot el conjunt, referent la bona imatge d'aquest element molt significatiu en el patrimoni arquitectònic de Guissona", segons fonts municipals.

Està previst que les obres s'iniciïn al febrer i s'executin durant un període de tres mesos.

TV3 enregistra un programa sobre l'estat dels Castells de la Segarra

FLOREJACS.- Un equip del Teletotocies Comarques de Televisió de Catalunya va ser aquest dimecres a la Segarra, amb l'objectiu d'elaborar un reportatge sobre l'estat dels nostres castells. L'equip va estar enregistrant en diversos punts com Florejacs, les Sitges o

Tatellu, abans d'intervistar-se amb el director dels Serveis Territorials de Cultura a Lleida, Josep Borrell, per tal de parlar de la situació d'aquestes edificacions. En principi, el reportatge s'havia d'emetre el mateix dia dintre de l'esmentat programa de TV3.

La presentadora del programa, en un moment de l'enregistrament a Les Sitges

Flora de les Oluges: Arbustos (3)

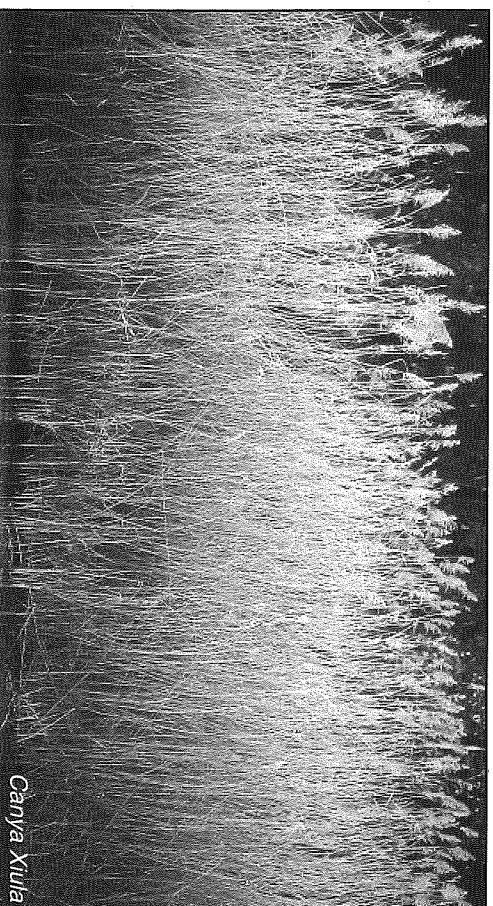
Arbustos: Botxa (Bocha Dorycniü) i Canya Xiula (Pragmites Australis)

La "botxa" és una planta d'erm de la que no sé que tingui cap particularitat o propietat; el que sí sé és que antigament s'emprava per fer escobres quan no es trobaven "granallons" i també com a filtre se'n acostumava posar una mata als "canellers" dels cups. Això és curiós i no vull deixar d'explicar-ho: en rentar els cups per posar-hi la nova collita de raïms, en

Botxa

els cups que tenien "caneler" (1), s'hi posava tapant el forat per la banda de dintre, un plat enganxat amb guix i al darrera una mata de "botxa" mantinguda a lloc per un parell de pedres grosses; quan es volia treure el vi del cup, es passava un ferro pel "caneler", amb un cop de martell a la punta del ferro es trencava el plat i el vi sortia filtrant-se a través de la "botxa".

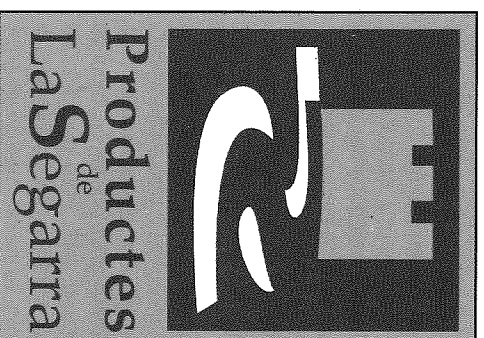

Canya Xiula

El Consell vol posar en valor els productes agroalimentaris de la Segarra amb una marca pròpia

CERVERA.- A partir d'aquest mes de gener, les petites empreses de la Segarra dedicades a la producció agroalimentària poden ja promocionar-se oficialment sota el distintiu "Productes de la Segarra", després que el Consell disposi de la resolució i el títol de propietat de la marca i la seva imatge, emès per l'oficina espanyola de marques i patents, i hagi obert el termini per a la sol·licitud d'autorització d'ús d'aquest nou distintiu.

Per tant, les petites empreses agroalimentàries de la comarca ja poden sol·licitar al Consell Comarcal l'autorització per fer ús del distintiu ja sigui en l'etiquetatge dels seus productes com en l'embalatge o els materials de difusió, sempre d'acord amb el reglament d'ús i les normes de procediment. Així doncs, a partir de la passada setmana, les empreses productores intenses s'adonen a formar part del grup

Logotip del nou distintiu

diempreses amb el distintiu "Productes de la Segarra", ja poden formalitzar la documentació necessària en el registre general del Consell Comarcal de la Segarra. A més, tota la documentació sobre aquest tema, com el reglament d'ús o el model de sol·licitud, poden ja consultar-se i descarregar-se des de la seva web.

Per a la gestió de la marca,

Informen a les llars d'infants sobre de la recollida de bolquers

CERVERA.- L'Àrea de Gestió de Residus del Consell Comarcal ha iniciat una campanya de sensibilització quant a la recollida de bolquers, sent els seus destinataris les Llars d'Infants de la comarca i els seus usuaris. La intenció és arribar d'aquesta manera més directament a les famílies per explicar-los quan i de quina

manera es poden llençar els bolquers. La campanya es durà a terme a les guarderies de Guissona, Cervera, Torà i Sant Guim de Freixenet mitjançant la distribució d'unes quantilles informatives on s'especifica l'obligatorietat d'enganxar l'adhesiu corresponent a les bosses de bolquers, separada dels altres residus.

per tal de poder-los treure sempre que hi hagi el servei de recollida que pertoqui, que correspon en aquest cas a la fracció rebuig.

El Consell ha informat que aquests adhesius es poden recollir a la seu del Consell Comarcal a Cervera i als ajuntaments de Guissona, Torà i Sant Guim de Freixenet.

Mateu Solé

(1).- Això demana una altra explicació sobre la marca: hi havia cups enterrats al terra dels que, un cop fet el vi, es treien vi i "brisa" pel mateix lloc (el "bocatge") per on havien entrat els raïms; altres, que es feien a les cases aprofitant el desnivell del terreny o enlairats, tenien una de les parets assequible i un forat a baix de tot del cup per on es treia el vi; aquest forat,

s'anomenava "caneler". N'hi havia alguns que fins i tot tenien posada una aixeta especial que tenia un forat al davant per on es feia passar el rodó de ferro que servia per "punxar" el cup.

El canyís o canya xiula (Phragmites australis ssp. australis) té l'aspecte d'una petita canya -dentre un i dos metres d'alçada- que, com la canya autèntica (Arundo Donax), es va estenent a partir de brots que surten d'una tija subterrània que creix horitzontalment, anomenada rizoma. A diferència de la canya, que pot mantenir vives les seves tiges aèries durant anys, el canyís renova completament la seva part aèria cada any, la qual cosa demostra la gran productivitat del canyís. Per altra banda, en aquesta comunitat hi ha poca diversitat vegetal.

A les Oluges n'hi havien a les ribes del Sió i en alguns altres llocs del terme abundants d'humitat; així a ull, recordo una mata que n'hi havia sota el camí del Mas Suau, a les "Comes" del Birindola.